

ת"פ 8159/12/19 - מדינת ישראל נגד רבקה לוי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 8159-12-19 מדינת ישראל נ' לוי

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות ב"כ עו"ד קטיה הכהן
נאשמת	רבקה לוי
	באמצעות ב"כ עו"ד אביחי חג'בי

החלטה

1. ההחלטה הניצבת לפתחי היום עוסקת בשאלת הטלת הוצאות בגין סחבת בקבלת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינה של הנאשמת, ובאם כן - על מי להטיל את ההוצאות ולמי ישולמו?

כללי

2. החלטה זו היא החלטה משלימה להחלטתי מיום 10/12/20 שם פרטתי בהרחבה את הרקע וההליכים שקדמו, כמו גם את טענות ב"כ הצדדים.

אציין בקצרה כי נאשמת זו הופנתה לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית בהסכמת הצדדים בחודש מרץ 2020. מאז, חלפו כעשרה חודשים והנאשמת טרם נבדקה על ידי הפסיכיאטר המחוזי או מי מטעמו. ביום 31/08/20 נשלחה הודעת הפסיכיאטר המחוזי ולפיה הנאשמת מוזמנת לבדיקה ליום 18/05/21.

דהיינו, בדיקת הנאשמת עתידה להתקיים בחלוף 14 חודשים מעת הפנייתה על ידי בית המשפט לבדיקה.

ודוק, הדבר עומד בניגוד להחלטות בית המשפט אשר קבע הגשת חוות דעת במועדים שקדמו למועד בו נקבעה לנאשמת בדיקה.

לאור החלטות בית המשפט שניתנו, הודיע הפסיכיאטר המחוזי ביום 21/10/20 כי על אף שאין מחלוקת שמדובר בזמן המתנה ארוך לביצוע הבדיקה, זהו המענה המיטבי שביכולתו לתת במסגרת מצבת כוח האדם הקיימת.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. נציג הסנגוריה הציבורית טען בדיונים שהתקיימו בפניי ביום 18/11/20 וביום 28/11/20 כי לאור התנהלות לשכת הפסיכיאטר המחוזי, שאיננו מקיים החלטות בית המשפט, בשים לב אף להתנהלות בית החולים ברזילי אשר מפר הוראת חוק מפורשת, ועל אף שהסנגוריה הציבורית איננה ממחרת לבקש סנקציה של הטלת הוצאות על גוף ציבורי - בנסיבות המקרה דנן אין מנוס אלא מלעתור להטלת סנקציה שכזו.

נציג הסנגוריה שב וחזר על חובת כל אזרח, בוודאי גוף סטטוטורי, לקיים החלטות בית המשפט ולנהוג בהתאם להוראת המחוקק. במקרה דנן, הגם שהתנהלות לשכת הפסיכיאטר המחוזי ובית החולים ברזילי נובעים מעומס עבודה המוטל עליהם, לא ניתן להסכים עם מצב בו בשל עומס עבודה וקביעת סדרי עדיפויות פנימיים, החלטות בית משפט והוראת חוק מפורשת אינם מקוימים.

משכך, כאמור, עתר להטיל הוצאות על אותם גופים.

נציג הסנגוריה הפנה להחלטת כבוד השופט ר. שוורץ במסגרת פלא 4454-11-19 בו הטיל בית המשפט, בנסיבות דומות, הוצאות על סך 5,000 ש"ח שנחלקו בין הסנגוריה הציבורית, אוצר המדינה, הנאשם ומשטרת ישראל.

4. בדיון אשר התקיים ביום 28/12/20 לא הציגה ב"כ המאשימה עמדה ברורה בנוגע לשאלת הטלת ההוצאות, ורק ציינה כי "גם אנו סבורים שתפקידנו הוא לא לנהל את בית החולים ברזילי או את הפסיכיאטר המחוזי או את משרד הבריאות אבל בשים לב למכתבו של פרופ' שרר ואני מפנה לסעיף 6 כשהוא מציין שאינו יכול ואינו מוכן למעשה לקיים את הוראות החוק והדברים ששמענו כאן היום מצידה של ד"ר עמיטל גם באים בקנה אחד עם רוח הדברים במכתב, אנו סבורים שאין מנוס שבית המשפט בעצם יחייב את בית החולים ברזילי לקיים את חוות הדעת הפסיכיאטריות".

עמדת הפסיכיאטר המחוזי

5. הפסיכיאטר המחוזי טען, בשני הדיונים אליהם התייצב, כי אין מקום להטיל הוצאות על לשכת הפסיכיאטר המחוזי אשר עושה כמיטב יכולתה במסגרת מצבת כוח האדם לבצע הבדיקות וכי אם יש להטיל הוצאות, יש להטילן על הגוף שנמנע מלבצע בדיקות - בית החולים ברזילי (ראו פרוטוקול הדיון מיום 18/11/20 ומיום 28/12/20).

בדיון אשר התקיים ביום 28/12/20 הבהיר אף כי בשל הרפורמה שנעשתה, משימות רבות התווספו על כתפי לשכת הפסיכיאטר המחוזי, ועל כן כמות חוות הדעת שיכולות להתבצע על ידו פחתה - דבר שגרם ליצירת צוואר בקבוק. עוד טען כי בשל המצב ולאחר שבדק כלל האפשרויות הקיימות כיום, הוא הפנה את הנאשמת לבדיקה בבית החולים ברזילי אך בית החולים, כמדיניות, מסרב לבצע בדיקות לצורך כתיבת חוות דעת. כך שבפועל, בית החולים, על אף החלטות הפסיכיאטר המחוזי לא כתב אף חוות דעת לבית המשפט.

עוד ציין הפסיכיאטר המחוזי כי עומס העבודה שהוטל על לשכת הפסיכיאטר המחוזי הוביל לכתיבת חוות דעת על חשבון ימי החופשה של רופאי לשכת הפסיכיאטר המחוזי, דבר שצריך להיפסק בשל הבעייתיות בהוצאת חומר חסוי לבתייהם של הרופאים, כמו גם הפגיעה באיכות חייהם של עובדי לשכת הפסיכיאטר המחוזי.

לטענת ד"ר שרף, בית החולים לא מבצע בדיקות וכתיבת חוות דעת, בין היתר, בשל התשלום הנמוך המשולם עבורם, הגורם לכך שכתובת חוות דעת אלה איננה משתלמת כלכלית לבית החולים.

ד"ר שרף סבר כי גם אם בית החולים לא יוכל לבצע כמות נכבדת של בדיקות, הרי שביצוע גם מספר מועט של בדיקות בחודש יסייע בפתרון הבעיה ולא יגרום למיטוט מערך התורים והטיפול שמעניק בית החולים לתושבי האזור.

עמדת בית החולים ברזילי

6. לדיון אשר התקיים ביום 28/12/20 התייצבה ד"ר עמיטל דניאלה, מנהלת המערך הפסיכיאטרי בבית החולים. בתחילת דבריה הפנתה למכתבו של מנהל בית החולים בו הוצגה עמדת בית החולים, והדגישה את העומס הרב המוטל על כתפי המטפלים בבית החולים אשר לטענתה לא מצליחים לתת מענה הולם למטופלים אף בעניינים אקוטיים.

במצב דברים זה טענה כי הם אינם "סרבנים", כדבריה, וכי נדרש פתרון מערכתי לסוגיה, ואף הציעה מספר פתרונות ארוכי טווח שעשויים לטעמה לפתור הסוגיה. עם זאת, הבהירה כי על אף הפניית בדיקות לבית החולים על ידי לשכת הפסיכיאטר המחוזי, בשל שיקולים פנימיים ויצירת סדרי עדיפויות של בית החולים, אין באפשרותם לכתוב חוות דעת לבית המשפט הגם שמדובר באופן מעשי בפעולה המנוגדת לחוק.

זאת ועוד, גם כאשר נשאלה על ידי נציג הסנגוריה הציבורית בשאלת ה"סרבנות" וצפי לכתיבת חוות דעת על ידי בית החולים, היא לא הסכימה לאשר כי בפרק הזמן הנראה לעין יבצע בית החולים חוות דעת אלה.

ניתן לסכם ולומר כי עמדת בית החולים היא שבהעדר פתרון מערכתי ארוך טווח אין בכוונתם ו/או ביכולתם לכתוב חוות דעת לבית המשפט.

החלטת בית המשפט בשאלת ההוצאות

7. בפתח הכרעתי אשוב ואפנה להחלטתי מיום 10/12/20, שם הבעתי דעתי באשר למצב שנוצר בו גופים סטטוטוריים, ציבוריים, אינם עומדים בהחלטות בית המשפט ובהוראת המחוקק בשל שיקולי נוחות, תקציב וסדרי עדיפויות.

אין בעמדתי זו כדי להקל ראש בתמונת המצב שהוצגה על ידי לשכת הפסיכיאטר המחוזי ובית החולים ברזילי בכל הנוגע לעומס המוטל על כתפיהם, אך לא ניתן לקבל בשום צורה הפרה של החלטות שיפוטיות והתעלמות מהוראת חוק מפורשת גם אם קיים עומס עבודה על גופים אלה.

העובדה כי הפסיכיאטר המחוזי, במרומז, טען כי קצה נפשם של עובדי לשכת הפסיכיאטר המחוזי בעבודה קשה מהבית כדי לעמוד בזמנים שנקבעו בבית המשפט, והעובדה כי בפועל בית החולים, על אף החלטת בית המשפט ובמעמד דיון בבית המשפט, מסרב לומר כי יעמוד בהוראת חוק מפורשת - מחייבים את בית המשפט להטיל סנקציה על גופים אלה.

כפי שקבעתי ביום 10/12/20, לבית המשפט סמכות להטיל הוצאות על כל גוף שאיננו מקיים החלטותיו, הגם שאיננו בעל דין, וזאת בהתאם לסמכותו הטבועה.

[ראו: בע"מ 3778/12 עו"ד איירנה גלפנבוים נגד מדינת ישראל (29/09/14)].

8. במצב דברים זה, באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל הוצאות משפט הן על לשכת הפסיכיאטר המחוזי, שאיננו מקיים את החלטת בית המשפט, והן על בית החולים "ברזילי" שאיננו מקיים את הוראות הפסיכיאטר המחוזי ובכך מפר הוראת חוק מפורשת.

סבורני כי הגם שנגרם נזק כלכלי לסנגוריה הציבורית ולמשטרת ישראל בשל התמשכות ההליכים, העברת כספי ציבור מכיס לכיס איננה מתאימה למקרה זה.

בשל אותה סיבה אף לא מצאתי להטיל הוצאות לטובת אוצר המדינה, על אף שסוגיה זו גורמת לבזבז זמן שיפוטי יקר. עם זאת, לאור הנזק שנגרם לנאשמת, בשים לב לעינוי הדין שנגרם לה ושפורט בהרחבה בהחלטתי מיום 10/12/20 לאור התנהלות הגופים - מצאתי כי יש להטיל הוצאות שיועברו לטובת הנאשמת.

9. סוף דבר אני מטילה הוצאות כמפורט להלן:

לשכת הפסיכיאטר המחוזי תשלם הוצאות בסך 1,000 ש"ח שישולמו תוך 90 יום לטובת הנאשמת.

בית החולים "ברזילי" ישלם הוצאות בסך 1,000 ש"ח שישולמו תוך 90 יום לטובת הנאשמת.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה